

Ewa Hauptman-Fischer, Katarzyna Spurgjasz

Sprawozdanie z inwentaryzacji muzykaliów poklasztornych w Gabinetcie Zbiorów Muzycznych Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie w dniach 1 V–30 X 2013 r.

Hereditas Monasteriorum 3, 485-492

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zespół XII

Ewa HAUPTMAN-FISCHER
Gabinet Zbiorów Muzycznych
Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie

Katarzyna SPURGJASZ
Warszawa

Sprawozdanie z inwentaryzacji muzykaliów poklasztornych w Gabiniecie Zbiorów Muzycznych Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie w dniach 1 V–30 X 2013 r.*

W drugim półroczu sporządzono 135 opisów rękopisów, w postaci rekordów do bazy muzykaliów Projektu¹. Źródła te pochodzą z następujących klasztorów:

- Wrocław, kanonicy regularni św. Augustyna (110 rekordów),
- Wrocław, kanoniczki regularne św. Augustyna (21 rekordów),
- Nysa, dominikanie (1 rekord).

Rękopisy o podwójnej proveniencji:

- Wrocław, kanonicy regularni św. Augustyna, oraz Wrocław, kanoniczki regularne św. Augustyna (1 rekord),
- Wrocław, kanonicy regularni św. Augustyna, oraz Nysa, bożogrobcy (1 rekord),
- Wrocław, kanonicy regularni św. Augustyna, oraz Lubiąż, cystersi (1 rekord).

Muzykalia z klasztoru kanoników regularnych św. Augustyna na Piasku we Wrocławiu

Ze 110 zinwentaryzowanych muzykaliów 97 ma adnotację proveniencyjną². Proveniencja 13 pozostałych rękopisów została ustalona podczas opisu źródeł. W wypadku trzech rękopisów z utworami Franza Beinlicha³ przynależność do klasztoru NMP na Piasku ustalono na podsta-

* Praca naukowa finansowana w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod nazwą „Narodowy Program Rozwoju Humanistyki” w latach 2012–2016. Scientific work financed by the Ministry of Science and Higher Education under the name of the “National Programme for the Development of Humanities” in the years 2012–2016.

1 Są one równocześnie umieszczane w bazie RISM.

2 W następujących formach: „Pro choro B.V. M. in Arena”, „Pro choro Arenensi”, „Chori B.V.M. in Arena”, „Ad usum Chori B.V.M in Arena”, „In Arena”.

3 RM 4156/2, 4156/4, 4156/5. Franz Beinlich (1731–1777) był muzykiem w klasztorze kanoników regularnych św. Augustyna we Wrocławiu, por. R. WALTER, *Kirchenkomponisten der Diözese Breslau im 18. Jh.*, „Ober-schlesisches Jahrbuch”, 7, 1991, s. 135.

wie dostępnej literatury⁴. Prawdopodobną proveniencję rękopisu RM 4152 ustalono dzięki nazwisku posesora Josepha Hieronima Reisivtza, muzyka w omawianym klasztorze⁵. Przynależność do omawianego zbioru pozostałych dziewięciu rękopisów ustalono na podstawie nazwiska kopisty Antoniusa Rusa. Było to możliwe dzięki rozpoczęciu kwerendy magazynowej⁶. Jej omówienie na przykładzie identyfikacji A. Rusa znajduje się w dalszej części sprawozdania. Zbiór ten tworzyło wielu kopistów; 53 sygnowało pracę pełnym nazwiskiem (niekiedy także i imionami), a 18 podpisało się jedynie monogramem (zob. Aneks). O większości z nich nie mamy żadnych wiadomości, z wyjątkiem kilku, którzy pełnili w klasztorze funkcję regensów chóru. Są to kanonicy: o Friedrich Ferdinand Reichel⁷, o Johann Karl Baudisch⁸, o Andreas Lindner⁹, o Franz Xaver Nitsche¹⁰, o Karl Zimmermann¹¹. Ponadto działalność na stanowisku regensa chóru wyżej wymienionych oraz dwóch innych kanoników dokumentują wpisy na kartach tytułowych zachowanych źródeł. F. F. Reichel sygnował swoim nazwiskiem 18 rękopisów powstałych w latach 1717–1721¹². Działalność J. K. Baudischa na stanowisku regensa oraz kantora odnotowana jest w 11 muzykaliach powstałych w latach 1736–1744¹³. Kanonik Philipp Urban odnotowany jest w jednym tylko źródle z 1760 r.¹⁴ Działalność kolejnego regensa, An-

4 IDEM, *Kultywacja muzyki kościelnej w kościele NMP na Piasku we Wrocławiu na przestrzeni XVIII wieku*, [w:] J. STĘPKOWSKI, H. LOOS (red.), *Beiträge zur Musikgeschichte Schlesiens. Musikkultur – Orgellandschaft. Tagungsbericht Liegnitz 1991* (Deutsche Musik im Osten, 5), Bonn 1994, s. 52. Autor wymienia utwory zapisane w powyższych rękopisach, jednak nie podaje sygnatur ani dawnych, ani współczesnych. Atrybucja ta jest wysoce prawdopodobna z powodu związku kompozytora z klasztorom. Ponadto zachowały się jeszcze dwa rękopisy Beinlicha z wpisem proveniencyjnym klasztoru kanoników regularnych św. Augustyna we Wrocławiu – RM 4156/1, 4156/3.

5 *Ibidem*, s. 52. Zob. także omówienie rękopisów o podwójnej proveniencji.

6 Kwerenda ta pozwoliła ustalić następujące dane: Antonius Rus, muzyk, śpiewak (alt) w klasztorze. W większości źródeł podpisywał się „A. Rus”, w rękopisie RM 4158/4 podpisał się „A. Rus Altista. Anno 1737 Die 21 Juny”. W rękopisie RM 4664 podpisał się pełnym imieniem: „Antonius Rus Altista”. Jako kopista działał w latach 1736–1743. Ponadto Rus jako śpiewak brał udział w spektaklach teatralnych wrocławskiego gimnazjum jezuickiego w latach 1735–1736, por. T. JEŻ, *Kultura muzyczna jezuitów na Śląsku i ziemi kłodzkiej (1581–1776)* (Studia et Dissertationes Instituti Musicologiae Universitatis Varsoviensis, Seria B, 18), Warszawa 2013, s. 368. W owym czasie Rus był prawdopodobnie słuchaczem wspomnianego gimnazjum, por. RM 4755, podpis „A. Rus Poeta 1736 die 31 May”.

7 Friedrich Ferdinand Reichel (1656–1736), regens chóru w latach 1708–1724, por. R. WALTER, *Kultywacja muzyki*, s. 48.

8 Johann Karl Baudisch (1701–1746), regens chóru w latach 1730–1745, por. *ibidem*.

9 Andreas Lindner (1736–1773), regens chóru w latach 1764–1766, por. *ibidem*, s. 49.

10 Franz Xaver Nitsche (1734–1803), regens chóru w latach 1767–1772, por. *ibidem*.

11 Karl Zimmermann (1741–1818), regens chóru w latach 1773–1782, por. *ibidem*.

12 RM 5055, RM 6256–6261, 6265, 6382, 6491, 6496, 6527, 6529, 6551, 6592, 6598, 6677, 6695. Wpis proveniencyjny najczęściej brzmi: „Procuravit [lub: dscripsit] Frideric Ferdinand Reichel Can. Reg. Lat. Cantor, et Regens Chori *ibidem*”.

13 RM 4158/1, 4664, 4755, 4835, 4998, 6160–6162, 6176, 6244, 6575. Nota występuje w paru wariantach, np. „Comparavit [lub: adscripsit] pro choro B. V. M. in arena Joannes Baudisch Can. Reg. Lat. p. t. C. et R. Chori”, „Sub Regentura J. C. B. can. Reg. Lat.”.

14 RM 5284: „Procuravit pro Choro B. V. M. in Arena Philippus Urban. p: t: Regens”. Philipp Urban (1732–1808), regens chóru w latach 1759–1763, por. *ibidem*.

dreasa Lindnera, poświadczają trzy rękopisy, z których jeden datowany jest na 1765 r.¹⁵ W latach 1764–1770 powstało pięć rękopisów sygnowanych przez regensa kanonika Franza Xavera Nitschego¹⁶. Karl Zimmermann sporządził dla kapeli 10 manuskryptów w latach 1773–1777¹⁷. W jednym źródle widnieje wpis dokumentujący działalność kolejnego regensa chóru, Geoga Stoplera¹⁸. Sześć rękopisów przygotowanych przez wspomnianego wyżej regensa chóru F. F. Reichla zawiera utwory Johanna Josepha Pohla, na karcie tytułowej Reichel zapisał sprawowaną przez kompozytora funkcję rektora chóru (prawdopodobnie także i szkoły): „Authore D[omi]no Joanne Josepho Pohl Rectore Areno-Breslensi”¹⁹.

Opracowana w ostatnim okresie sprawozdawczym część kolekcji kanoników regularnych św. Augustyna zawiera utwory liturgiczne w języku łacińskim (opracowania stałych i zmiennych części mszalnych, nieszpory, hymny, motety, psalmy, litanie) oraz arie i pieśni religijne w języku łacińskim lub niemieckim. Spośród pieśni w języku niemieckim wszystkie z wyjątkiem jednej przeznaczone są na adwent. Niemal połowa rekordów (49) zawiera utwory anonimowe. Kilka kompozycji sygnowanych powstawało w środowisku lokalnym – z klasztorem byli związani kompozytorzy Johann Georg Clement²⁰, Franz Christian Kober²¹, Johann Joseph Pohl²². W kolekcji znajdują się także utwory kompozytorów działających na Śląsku, takich jak: Johann Caesar²³, Gerlacus Gottwald²⁴, Johann Schmid²⁵, oraz dzieła wybitnych kompozytorów spoza regionu: Johanna Adolfa Hassego²⁶, Michaela Haydna²⁷, Giovanniego Battisty Pergolesiego²⁸.

15 RM 5187, 5486, 5487. Wpis proveniencyjny brzmi „Pro Choro B. V. in Arena procuravit A: Lindner [lub inicjały: A. L.] p.t. Regens”.

16 RM 4156/1, 5101, 5389–5390, 5411. Nota proveniencyjna w paru wariantach, np. „Procuravit [lub comparavit] Pro Choro Arenensi Franc: Xav: Nitsche Can. Reg. Lat. Regens utriusq. Chori”, „Choro donavit B. V. M. in Arena sub Regenti Fran. Xav. Nitsche”.

17 RM 4848, 4929, 5069, 6149–6151, 6153, 6154, 6413, 6486. Najczęściej wpis w brzmieniu: „Procuravit pro choro arenensi Carolus Zimmermann Can. Reg. Lat. Regens utriusque Chori”.

18 RM 5243: „Procuravit pro Choro Arenensi Georgius Stopler p: t: Regens utriusq. Chori”. Georg Stopler (1752–1808), regens chóru w latach 1787–1806, por. *ibidem*.

19 RM 6256–6261, 6265. Johann Joseph Pohl (około 1696–1775) rektor w latach 1724–1731. Później przeniósł się do Jeleniej Góry, gdzie na stanowisku kantora pracował do śmierci w 1775 r. R. WALTER, *Kirchenkomponisten der Diözese Breslau*, s. 115. Ponadto w artykule R. WALTER, *Kultywacja muzyki*, s. 48–49, omówiono funkcje regensa i rektora chóru.

20 RM 5486–5487. Por. R. WALTER, *Clement Johann Georg*, [w:] L. HOFFMANN-ERBRECHT (red.), *Schlesisches Musiklexikon*, Augsburg 2001, s. 113.

21 RM 6183. Franz Christian Kober był w latach 1704–1717 organistą w klasztorze kanoników regularnych św. Augustyna na Piasku we Wrocławiu, por. IDEM, *Kultywacja muzyki*, s. 49, 52.

22 RM 6256–6262, 6265. Por. przyp. 19.

23 RM 6099. Johann Melchior Caesar, kapelmistrz katedry wrocławskiej w okresie od 1677 do około 1681 r. Por. H. E. GUCKEL, *Katholische Kirchenmusik in Schlesien*, Leipzig 1912, s. 15–16.

24 RM 6160–6162. G. Gottwald z klasztoru św. Wincentego we Wrocławiu. Por. R. WALTER, *Kultywacja muzyki*, s. 53, oraz IDEM, *Kirchenkomponisten der Diözese Breslau*, s. 128.

25 RM 4929. J. Schmid pracował w kościele parafialnym w Nowej Rudzie. Por. IDEM, *Kirchenkomponisten der Diözese Breslau*, s. 124.

26 RM 5389.

27 RM 5111.

28 RM 5018, 5024–5025.

Muzykalia z klasztoru kanoniczek regularnych św. Augustyna na Piasku we Wrocławiu

Z 21 opracowanych rękopisów notę proveniencyjną posiada 17 źródeł. Dwa najstarsze rękopisy pochodzą z lat 1681 i 1685²⁹. Opatrzony są wpisem „Chori S. Annae” i pochodzą z czasów, gdy wrocławskie zakonnice korzystały z niewielkiego ceglanego kościoła św. Anny. Świątynia ta powstała z inicjatywy opata augustianów Jana z Pragi, pełniła także funkcję kaplicy cmentarnej³⁰. W drugiej połowie XVII w. zakonnice podjęły starania o budowę własnego kościoła i klasztoru pw. św. Jakuba. Pozostałe opracowane rękopisy związane są już z tą świątynią – 15 z nich ma wpisaną notę proveniencyjną „Chori S. Jacobi”³¹. Rękopis RM 4155 nie posiada wpisu proveniencyjnego, ale dedykacja dla przełożonej wrocławskich kanoniczek jednoznacznie wskazuje na przynależność do klasztoru św. Jakuba³². Proweniencję trzech rękopisów, RM 6198, 6203, 6213, ustalono na podstawie charakterystycznego pisma nieznanego z nazwiska skryptora, występującego często w innych źródłach tej kolekcji. Dodatkową przesłanką podczas ustalania proveniencji wspomnianych rękopisów było nazwisko kompozytora Franza Christiana Kobera³³. Z 46 utworów Kobera skatalogowanych dotychczas w bazie muzykaliów Projektu 40 ma wpis własnościowy klasztoru kanoniczek regularnych św. Augustyna we Wrocławiu „Chori S. Jacobi”, jeden należał do klasztoru kanoników regularnych św. Augustyna, a pięć (w tym trzy omawiane wyżej) nie miały ustalonej proveniencji, ale na podstawie istniejących przesłanek przyporządkowano je do klasztoru żeńskiego. W bieżącym okresie sprawozdawczym zinventaryzowano 17 rękopisów autorstwa Kobera.

W opracowanym zbiorze nie odnotowano, prócz wspomnianego wyżej regensa chóru J. K. Baudischa, ofiarodawcy rękopisu RM 4155, nazwisk posesorów lub kopistów.

Zachowane utwory przynależą do łacińskiej muzyki liturgicznej, są to: cztery ofertoria, 12 gradualów, antyfona, kontrafaktura arii operowej oraz msza. Dwa najstarsze rękopisy zawierają łącznie cztery anonimowe pieśni religijne w języku niemieckim, przeznaczone do wykonania w okresie adwentu i Bożego Narodzenia.

Zinventaryzowane muzykalia, oprócz dwóch z drugiej połowy XVII w., powstały w pierwszym trzdziestoleciu XVIII w.

Muzykalium z wikariatu dominikanów w Nysie

Rękopis RM 4374/5 należał do dominikanina Piusa Hanckiego, który w latach 1764–1798 pełnił funkcję przełożonego wikariatu dominikanów w Nysie. Rękopis nie był wcześniej skatalogo-

29 Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie, Gabinet Zbiorów Muzycznych, sygn. RM 6550, 6537.

30 Z. ANTKOWIAK, *Kościół Wrocławia*, Wrocław 1991, s. 146.

31 RM 5700, 6197, 6199–6202, 6204–6212.

32 RM 4155: „Zu einem glücklichen Naymenstag offerired der Hochwürdigin in Gott Geistlichen wohl Edelgebohrenen Jungfrau Maria Victoriae Canonissarum Reg. Lat. Ord. S. Augustini Hochmeritirten Priorin. Joannes Baudisch can. Reg. Lat. S. Aug. p. t. Reg. Chori”. Por. przyp. 8.

33 W RM 6219 wpis, „Authore. Christiano F. Kober organista Warttenb. Ao. 1713. die 11 Maij.”. Analogiczny, bez daty, w RM 6204. Gross Wartenberg – obecnie Syców. Por. przyp. 21; dokładne lata działalności Kobera w obu ośrodkach pozostają nieustalone.

wany, został odnaleziony w trakcie kwerendy magazynowej i uzupełnia opracowaną wcześniej kolekcję³⁴.

Muzykalia o podwójnej proveniencji

1. Rękopis RM 4842³⁵ należał pierwotnie do klasztoru kanoników regularnych św. Augustyna na Piasku we Wrocławiu. Skomponował i podarował go kapeli w 1713 r. tamtejszy muzyk Joseph Hieronim Reiszvitz³⁶. Do klasztoru kanoniczek regularnych św. Augustyna trafił w 1719 r. Kontakty obu klasztorów i przepływ repertuaru są opisane w literaturze przedmiotu³⁷, nie jest to więc przypadek jednostkowy.

2. RM 5024 ma dwie karty tytułowe. Jedną (być może pierwotną) stanowi wpis na okładce głosu wiolonczelowego z adnotacją właściciela: „Ign. Pohl + [cruci]geri. Ad SS: Ap[osto]los Petrum et Paulum”³⁸. Kolejną (prawdopodobnie wtórną) jest obwoluta z notą provenienicyjną klasztoru kanoników regularnych św. Augustyna na Piasku we Wrocławiu „Chori B. V. Mariae in Arena”. Mimo powyższej hipotezy, iż pierwotnie rękopis należał do nyskich bożogrobców, nie możemy z całą pewnością ustalić jego dziejów.

3. Rękopis RM 4158/3 posiada dwie obwoluty. Pierwsza nosi notę provenienicyjną klasztoru kanoników regularnych św. Augustyna we Wrocławiu, a druga – wpis klasztoru cystersów w Lubiążu z datą 1755. Głosy zostały podpisane przez kopistów związanych z klasztorem wrocławskim³⁹. Jeden z nich – Rus – działał w klasztorze w latach 1736–1743⁴⁰. Wydaje się zatem, iż źródło to powstało we Wrocławiu, a dopiero w 1755 r. w jego posiadanie weszli lubiąscy cystersi. Inną hipotezą jest połączenie dwóch osobnych rękopisów z obu klasztorów już po kasacji. Być może rękopis zdefektowany dołączono do kompletnego. Wskazywać mogą na to podwójnie zachowane głosy wokalne oraz rogi w różnych transpozycjach F i D.

Kwerenda w magazynie

W drugim półroczu równocześnie z opracowaniem muzykaliów o ustalonej proveniencji prowadzimy kwerendę magazynową skoncentrowaną na poszukiwaniu nazwisk skryptorów i dawnych właścicieli rękopisów muzycznych. Praca ta, choć żmudna, przynosi doskonałe efekty. Polega na dokładnym spisaniu wszystkich nazwisk z każdego rękopisu. Źródła o ustalonej proveniencji również są poddane oglądowi i stanowią podstawę tej pracy. Dzięki nim ustalamy nazwiska skryptorów związanych z konkretnym ośrodkiem. Nazwiska kopistów i posesorów powtarzają się w źródłach o nieustalonej proveniencji – na tej podstawie możemy hipote-

34 Omówienie kolekcji zob. E. HAUPTMAN-FISCHER, „*Rerum patris Pii Hancke*”. O muzykaliach nyskiego dominikanina, „*Hereditas Monasteriorum*”, 2, 2013, s. 81–93. Opracowane w niniejszym artykule rękopisy zostaną wprowadzone do bazy muzykaliów Projektu w kolejnym okresie sprawozdawczym.

35 Adnotacja „Composuit, et dono dedit pro Choro Beatae Mariae Virginis in Arena Wratislaviae [po prawej: Domin. Joseph Hieronim Reiszvitz Music[us] Areno-Breslensis. 1713.] [po lewej: Chori S: Jacobi. 1719]”.

36 Por. przyp. 5. Współczesna edycja zapisanego w nim utworu: J. REISVITZ, *Offertorium pro Festo S. Caeciliae (1713)*, „*Musik des Ostens*”, 11, 1989, s. 113–138.

37 R. WALTER, *Kultywacja muzyki*, s. 54.

38 Ignaz Pohl, regens chóru w kościele bożogrobców w Nysie, por. R. WALTER, *Neisse*, [w:] L. HOFFMANN-ERBRECHT (red.), *Schlesisches Musiklexikon*, s. 489.

39 Antonius Rus, Franciscus Polcke, Franciscus Grosman. Por. Aneks.

40 Por. przyp. 6.

tycznie przypisać do danego ośrodka poszczególne rękopisy. Efektem kwerendy w magazynie jest tabelaryczne zestawienie źródeł Gabinetu Zbiorów Muzycznych. Najważniejszą jej częścią jest hipotetyczne ustalenie proveniencji każdego z nich. Najczęściej określenie proveniencji nie jest możliwe w trakcie oglądu rękopisu, następuje to dopiero po przejrzaniu wielu innych muzykaliów, dzięki analizie nazwisk skryptorów i ich wzajemnych powiązań. Ustalenie proveniencji na podstawie nazwisk skryptorów bywa także niemożliwe, jeśli kopista działał w kilku różnych ośrodkach. Wtedy pozostaje tylko ogólne stwierdzenie, że dany rękopis ma proveniencję klasztorną.

Doskonałym przykładem owoców takiej pracy są niektóre skatalogowane muzykalia z klasztoru kanoników regularnych św. Augustyna we Wrocławiu. Kwerenda oraz opracowanie źródeł muzycznych ujawniły działalność skryptora Antoniusa Rusa w źródłach o tej proveniencji⁴¹. Jego nazwisko dotąd nie wystąpiło w źródłach pochodzących z innych ośrodków. Jest natomiast obecne w dziewięciu źródłach o nieznannej proveniencji⁴². W jednym z nich, RM 4851, prócz Rusa kopistą był m.in. Franciscus Seyfferdt, który przepisywał także inne rękopisy z kościoła NMP na Piasku⁴³. Na tej podstawie wspomniane wyżej rękopisy o nieustalonej proveniencji przypisano do klasztoru kanoników regularnych św. Augustyna na Piasku. W bazie muzykaliów Projektu proveniencja ta jest ujęta w nawiasy kwadratowe.

Dotychczas oglądowi poddano około 100 rękopisów muzycznych. Ich opis w tabeli zawiera następujące dane: sygnatura, odpis karty tytułowej, proveniencja – miejsce, proveniencja – osoba, proveniencja klasztorna (gdy nie mamy dokładnej proveniencji, zaznaczamy ją, klasyfikując źródło „tak/nie”), data, nazwiska zapisane w źródle, noty, uwagi.

Konferencje

Ewa Hauptman-Fischer uczestniczyła w trzech konferencjach. Dwa wystąpienia prezentowały Projekt w kontekście źródeł muzycznych i koncentrowały się na przedstawieniu założeń Projektu, pokazaniu wspólnych cech oraz różnic w sposobie opracowania muzykaliów w muzykologicznej bazie RISM oraz bazie muzykaliów Projektu. Autorka wskazała korzyści płynące z opracowania źródeł muzycznych w Projekcie, zarówno dla muzykologów, jak i dla historyków badających dziedzictwo po klasztorach skasowanych. Były to następujące konferencje:

1. Konferencja IAML⁴⁴ (International Association of Music Libraries Archives and Documentation Centres) w Wiedniu (28 VII–2 VIII 2013 r.). Prezentacja posteru zatytułowanego *Manuscript notated music in history database. Different context and significance of musical manuscripts depending on the type of the database*. Udział w konferencji współfinansowany ze środków Projektu.

41 RM 4158/2, 4158/3, 4664, 4755, 4835, 4998, 5256.

42 RM 4156, 4158/4, 4851, 5128, 5141, 5335, 5362, 6271, 6272.

43 Np. wspólnie z A. Rusem RM 4664, a RM 4158/2 wspólnie z A. Rusem oraz J. K. Baudischem.

44 IAML to organizacja zrzeszająca biblioteki i bibliotekarzy muzycznych oraz osoby zainteresowane muzyką i zbiorami muzycznymi. Stowarzyszenie powstało w lipcu 1951 r. w Paryżu w celu nawiązania międzynarodowej współpracy bibliotek muzycznych oraz wspomagania działalności zawodowej bibliotekarzy muzycznych. IAML jest liczącym się członkiem międzynarodowych organizacji bibliotecznych i muzycznych, m.in. IFLA (International Federation of Library Associations and Institutions). IAML skupia około 1850 instytucji i członków indywidualnych z 53 krajów.

2. XIII Ogólnopolska Konferencja Bibliotekarzy Muzycznych w Bydgoszczy (21–23 X 2013 r.). Referat zatytułowany *Dawny rękopis muzyczny w bazie historycznej. Udział Gabinetu Zbiorów Muzycznych BUW w granie „Dziedzictwo kulturowe po klasztorach skasowanych”*.

3. Trzecie wystąpienie miało miejsce na konferencji *Historia, kultura i sztuka Dominikanów na Śląsku (1226–2013)* (11–12 X 2013 r.). Wygłoszony referat pt. *Muzykalia ojca Piusa Hanckego z Nysy* został przygotowany na podstawie artykułu „*Rerum patris Pii Hancke. O muzykaliach nyskiego dominikanina*”, zamieszczonego w „*Hereditas Monasteriorum*”, 2, 2013, s. 81–93, dostępnego także online: <http://hm.kasaty.pl/wp-content/uploads/2013/08/arttykul4.pdf>.

Aneks

Wykaz kopistów tworzących kolekcję muzykaliów
w klasztorze kanoników regularnych św. Augustyna we Wrocławiu
(zestawienie z dotychczas opracowanych źródeł)

F. B.	Dittrich Antonius
F. F.	Ernst Johann Jacob Joseph
F. L.	Fiedler
F. P.	Gebhardt St.
Fr. K.	Gephardt Stephanus
H.	Gerndt Joannes
J. C.	Grosman Franciscus
J. F.	Habel Joseph
J. G.	Holpe Johann
J. M.	Hütter Anton
J. Ma.	Jordan Joannes Georgius
J. S.	Knecht
K.	Lemphardt Franciscus
M. Z.	Lenhardt F.
S. P.	Lindner Andreas
T. B.	Lindner Joseph
W. H.	Ludvig Antonius
W. W.	Manfeld Johann Wenceslaus
	Mann Johann
Baudisch Johann Karl	Mechsner Joseph
Beschorner Joseph	Merckel Joannes
Bürgel D. G.	Michaleck Bernardus
Büttner Ignatius	Nitsche Franz Xaver
Büttner J. T.	Pohl Carolus

Pohl Ignaz	Seyfferdt Franciscus
Polcke Franciscus	Schindler Amandus
Rancke Augustinus	Schindler Franciscus
Ranpperh [?]	Scholtz Cajetanus
Reichel Frederic Ferdinand	Schuch Joseph
Richter Joseph	Stehr Ignatius
Roesner Johann	Stein Joannes Georgius
Rolcke Joseph	Tintz Antonius
Rostl Joseph	Trangfeldt Benedictus
Rother F. B.	Ulrich Joannes
Rother Leopold	Walzel Joseph
Rus Antonius	Wick Crispinus
Saliger Ignaz	Wiesner Wenceslaus
Seifert Franciscus	Zimmermann Karl